

[Krag.]

en Statsindsats, saaledes som det ogsaa er forsøgt, øve Indflydelse i en nærmere karakteriseret Situation.

Den højtærede Minister siger, at Udtrækningschancen kan man ikke værdsætte udelukkende ud fra en matematisk Betragtning, men dens Værdi maa sammenstilles med den Betydning for Obligationsskurserne, der kan opnaas derigennem, at vedkommende Institut foretager Opkøb til Annulation i det frie Marked — saaledes maatte jeg forstaa den højtærede Minister. Jeg tør heller ikke benægte, at et saadant Opkøb i det frie Marked med det Formaal at annullere kan have en vis løftende Betydning for Kursen, men det bliver aldrig en Betydning, som kan gøres op saaledes, at det kan faa Indvirkning paa den effektive Rente og derefter blive bestemmende for Institutionernes Tilbøjelighed til Opkøb af Obligationer. Nu opgøres det Serie for Serie fra Tidspunkt til Tidspunkt, hvilken Værdi Udtrækningschancen har, og dette er i det store Marked bestemmende for, hvilke Typer af Obligationer der vil blive opkøbt, og at dette forsvinder, vil berede Vanskeligheder, saafremt man ikke gaar over til højt forrentede Typer, hvad jeg heller ikke i og for sig har noget imod.

Den højtærede Minister var ogsaa inde paa den Konverteringsdiskussion, hvortil det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har indbudt, og den højtærede Minister sagde, at han altid havde været klar over, at det var nødvendigt for en Regering, der skulde gennemføre en saadan Transaktion, at have den fornødne Magt, som jeg forstod, ogsaa Magt over Rentefoden, og det er vel det, der har foranlediget det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen til at fremsætte sin Bemærkning. Men hvor skulde den højtærede Minister i det lange Løb faa den Magt fra? Det har jo ogsaa vist sig, at til Trods for, at Rigsdagen samlede sig om den højtærede Minister og gav ham den fornødne Magt, saa savnede han den over for Banker og Sparekasser, og dermed faldt hele Sagen. Men jeg ser, som sagt, ikke, der er Grund til at fortsætte Forhandling herom. Det, som vi i Øjeblikket beskæftiger os med, er en Opgave af en helt anden Karakter; jeg tillægger det Betydning, at denne Opgave bliver løst.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Med Udtrykket den fornødne Magt mener jeg den Magt, som igennem Lovgivningen i det givne Øjeblik kan gives med Hensyn til Begrænsning af Indlaansrenten og Begræns-

ning af Kapitalens Anbringelsesmuligheder paa andre Omraader. (*Krag:* Den har De jo faaet). Nej, den har jeg aldeles ikke faaet, det var det, Striden stod om i Folketinget; man vilde ikke give Regeringen den Magt, det er Sagen. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilket Herredømme en Regering kan øve paa Renteniveauet, da har jeg ikke brugt det Udtryk i den Forstand, det blev citeret her, som et absolut Herredømme, men det maa være uden for enhver Diskussion, at der i det lukkede Marked, som de nationale Pengemarkeder i stort Omfang er, gennem Stat og Seddelbank kan øves Indflydelse paa Rentens Højde paa en ganske anden Maade, end Mulighederne herfor var til Stede paa det internationale aabne Marked, som vi havde før Krisen.

Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen skal jeg sige, at det ikke er muligt at diskutere disse Problemer med det ærede Medlem, fordi enhver Bemærkning fra det ærede Medlem giver Udtryk for, at han ikke forstaa et Kvæk af, hvad der foregaar. Det ærede Medlem brugte nu det Udtryk, at jeg skulde have sagt som et Argument mod de Forslag, det ærede Medlem fremsatte, at Staten vilde komme til at ligge inde med 600—700 Mill. Kr. Jeg har ikke sagt eet Ord derom. Det, der vil blive Folgen af et saadant Forslag, er, at Staten vil komme til at ligge inde med 2 Milliarder i 3 pCt. Obligationer, det er Pointen, og i Kraft af disse 2 Milliarder 3 pCt. Obligationer vilde Staten komme til at lide et Formuetab paa mellem 600 og 700 Mill. Kr. Det er det, det drejer sig om. Naar det ærede Medlem saa er dristig nok til at sige, at jeg ikke har haft noget at indvende mod de Principper, der laa til Grund for Forslaget, saa ved jeg ikke, hvor stærke Udtryk det er nødvendigt at anvende, naar man diskuterer med det ærede Medlem. Jeg sagde, disse Principper var ansvarsløse, det maa vist være tilstrækkeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Hvis disse Principper er ansvarsløse, maa det være en Indrømmelse af, at de Konverteringsforslag, som blev fremsat i Fjor, og de Bestræbelser, der blev udfoldet, i lige saa høj Grad var uansvarlige, for det var nøjagtigt de samme Principper. Den højtærede Indenrigsminister synes at blive lidt kort for Hovedet, og han vil ikke diskutere Spørgsmaalet, fordi jeg ikke forstaaer noget af det, men det